

עת"א 8724/10/17 - ד א, נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

05 נובמבר 2017

עת"א 8724-10-17 א נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר	ד א,
	ע"י ב"כ עו"ד גב' שרית גולן-שטיינברג (סינווריה ציבורית)
נגד המשיבים	1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון 2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסיר, במסגרתה מבקש העותר להורות על ביטול החלטת המשיב, המורה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות שנגזרו על העותר וריצוי יתרת תקופת המאסר שנותרה לריצוי במתקן כליאה.

העותר נשפט לריצוי שישה חודשי מאסר בעבודות שירות (בימ"ש מחוזי חיפה ת"פ 21284-02-16). העותר התייצב לתחילת עבודות השירות בזמן ביום 8.3.17, חתם על הכללים והוזהר כי עליו לפעול לפי כללי עבודות השירות. לאורך כל תקופת ריצוי עבודות השירות התגלו בעיות של היעדרויות העותר ללא אישור מעבודות השירות. לאור בעיות התפקוד, נערכה לו שיחת בירור בתאריך 21.5.17, בה הוזהר וקיבל הזדמנות לשפר תפקודו ונוכחותו בעבודה ואף הוחתם על זימון לשימוע. הוא המשיך להיעדר ולא היה זמין טלפונית. זומן לשימוע ביום 21.6.17 אליו הופיע עם באת כוחו, ביקש הזדמנות להשלים את עבודות השירות והתחייב להגיע בצורה סדירה. הוחלט לתת לו הזדמנות אחרונה לרצות את עבודות השירות כסדרן ונקבע באותה החלטה כי יוזמן לשימוע מותנה. העותר המשיך להיעדר וניתק קשר עם המפקח. העותר זומן לשימוע למספר תאריכים, אך השימועים נדחו לאור בקשת העותר או באת כוחו. לבסוף זומן העותר לשימוע ליום 6.9.17 כאשר נקבע כי לא יתאפשרו דחיות נוספות ובינתיים עליו לחזור לריצוי עבודות השירות. למרות זאת המשיך העותר להיעדר מהעבודות. ביום 5.9.17 פנתה ב"כ העותר בבקשה לדחות את השימוע מאחר שהעותר עבר תאונה, אך מבדיקת המסמכים הרפואיים התברר כי אישור המחלה שהוצג מסתיים ביום 31.8.17 ואין מחלות נוספות, לכן הוסבר לב"כ העותר שעל העותר להגיע לשימוע. כן הוסבר הדבר לעותר. משלא הגיע העותר לשימוע ביום 6.9.17 ומשלא נשלח כל אישור רפואי, התקיים השימוע שלא בנוכחותו של העותר והומלץ על הפסקה מנהלית שאושרה על ידי מפקד המחוז ביום 12.9.17.

העותר טוען במסגרת העתירה כי היה קטין בעת ביצוע העבירה. כן נטען כי במסגרת השימוע הראשון שנערך לו המציא אישורים למרבית ימי ההיעדרות מאחר שסבל מבעיות שנייים קשות, שהייה במעצר בית בתיק אחר ומעצר ליום אחד במשטרה. כן טען כי על רקע נסיבות כלכליות קשות של משפחתו נאלץ לסייע בפרנסת הבית והתקשה להגיע למקום העבודה אליו שובץ, הנמצא במרחק נסיעה של שני אוטובוסים. נטען כי עורכת השימוע החליטה ליתן לו הזדמנות להמשיך בעבודות השירות. העותר זומן לשימוע נוסף שנדחה לבקשת ב"כ העותר ליום 6.9.17. נטען כי בין לבין עבר העותר תאונת דרכים בגינה לא יכול היה לעבוד. ביום 5.9.17 מסרה ב"כ העותר הודעה לנציג המשיבה כי העותר לא יכול להתייצב לשימוע שנקבע לו למחרת בשל כאבים על רקע אותה תאונה, אך מועד השימוע לא בוטל. לטענת העותר, היה קטין ללא עבר פלילי בעת ביצוע העבירה ונסיבות חייו קשות. אביו לקה בהתקף לב והעותר מנסה לסייע בפרנסת משפחתו. לכן נטען כי העותר התקשה בהתמודדות עם עבודות השירות בשל מצבה הכלכלי של משפחתו, בעיות רפואיות והמרחק בהגעה אל מקום עבודות השירות. בנוסף נפצע בתאונת דרכים וסבל מכאבים רבים. לדבריו השתדל להודיע לאחראי על היעדרויותיו וניסה להסביר כי הוא מתקשה להגיע למקום אליו שובץ. לטענת העותר פנה מספר פעמים בבקשה להחליף את שיבוץ מקום העבודה למקום קרוב לביתו. נטען כי המשיב פעל באופן בלתי סביר משהורה על הפקעת עבודות השירות בפרט נוכח גזר דינו של בימ"ש ששיקולי שיקומו של העותר הנחו אותו בגזירת מאסר שירוצה בעבודות שירות. נטען כי נוכח גילו הצעיר ושיקולי השיקום בגזר הדין יש לנקוט משנה זהירות בטרם הפקעת עבודות השירות ולשקול שיקולי שיקום. נטען כי שליחתו למאסר בפועל עלולה להביא לפגיעה ממשית בסיכויי שיקומו.

המשיב טוען כי העותר נעדר מעבודות השירות וניתק קשר עם משרד המשיב. נערכו לו שיחות בירור ושימוע בו ניתנה לו הזדמנות אחרונה לרצות את עבודות השירות כסדרן. למרות זאת המשיך להיעדר. נקבעו תאריכים לשימועים נוספים שנדחו לבקשת העותר ובאת כוחו עד שנקבע שימוע ליום 6.9.17 כאשר הובהר כי השימוע לא יידחה עוד. העותר לא הגיע לשימוע ולא הציג כל אישור רפואי ולכן הומלץ על הפסקה מנהלית וההמלצה אושרה על ידי מפקד המחוז ביום 12.9.17. נטען כי אין בסיס לטענות העותר בדבר חוסר התחשבות במצבו ובשיקומו. הוא קיבל מספר הזדמנויות לסיים את עבודות השירות עוד לפני קיום השימוע. בשימוע הראשון הודה בהתשלולתו וזלזולו ולמרות זאת קיבל הזדמנות לאור בקשתו והתחייבותו לשפר דרכיו, אך לא עבד אף יום אחד לאחר השימוע הראשון. נטען כי המשיב ניסה לתת לעותר הזדמנויות לשפר התנהגותו ולהשתקם, זאת בהתחשב בגילו, אך העותר לא שיפר דרכיו. נטען כי מקום שנאשם אינו מבצע את עבודות השירות כראוי ומראה במעשיו כי אינו מקבל על עצמו עול האחריות הנלווית לחלופת מאסר זו אין ברירה אלא לבטל את החלופה העונשית ולחייבו לרצות את יתרת עונשו במאסר. על כן, נטען כי עם כל ההתחשבות במצבו וגילו של העותר אין לו להלין אלא על עצמו ודין העתירה להידחות.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה, שכן לא נפל בהחלטת המשיב או בהליך שהתקיים פגם המצדיק התערבות.

מהנתונים שהוצגו בפני עולה כי העותר נעדר מעבודות השירות ללא אישור ונראה כי גם כאשר התייצב לא ביצע את העבודות כנדרש והמעסיק לא היה מרוצה מעבודתו. ניתנו לו מספר הזדמנויות ונערכו לו שיחות בירור ושימוע, כאשר הובהר לו כי מדובר בהזדמנות אחרונה לבצע את העבודות כסדרן, אך הוא המשיך להיעדר והפגין זלזול מוחלט בעונש

שנפסק שעליו לרצות. הוא הוזמן לשימוע נוסף לתאריך 6.9.17, זאת לאחר שנקבעו מספר מועדים אחרים לשימוע שנדחו לבקשת העותר וב"כ העותר והובהר כי השימוע לא יידחה עוד ועליו להתייצב למועד השימוע שנקבע. כן הובהר כי בינתיים הוא רשאי להמשיך בביצוע עבודות השירות עד למועד השימוע. למרות זאת, העותר לא התייצב לעבודות השירות ויום לפני מועד השימוע פנתה ב"כ העותר בבקשה לדחות את השימוע בטענה שהעותר עבר תאונה, אך המסמכים הרפואיים שצורפו מעידים על אישור מחלה שתוקפו עד ליום 31.8.17 ואינו תקף למועד השימוע. כמו כן, מהמסמכים לא עולה כי העותר היה במצב רפואי המונע ממנו להתייצב לשימוע שנקבע.

בנסיבות אלו, לא מצאתי כי בהתנהלות המשיב או בהחלטת המשיב נפל פגם או חוסר סבירות המצדיקים התערבות. כמו כן, נראה כי העותר לא הפנים את משמעות עונש המאסר שנגזר עליו.

כאמור, המשיב התחשב בנסיבותיו האישיות של העותר ובגילו הצעיר ובאינטרס השיקום וניתנו לעותר מספר הזדמנויות לשפר את התנהגותו ולסיים את עבודות השירות, אך העותר לא השכיל לנצל הזדמנויות אלו והמשיך להיעדר ללא הצדקה. המקום אליו שובץ העותר לעבודות השירות איננו מרוחק מביתו ונמצא בעיר מגוריו במרחק של כ-7 קילומטרים לכן לא ניתן לקבל את הטענה כי המרחק מביתו מונע ממנו לבצע את עבודות השירות כנדרש. כמו כן, מאחר שהעותר לא התייצב לשימוע לאחר שהובהר לו כי השימוע לא יידחה עוד והעותר לא הציג אישור רפואי למועד השימוע, הוא מנוע מלהעלות טענות בפני ביהמ"ש לאחר שלא מיצה את ההליך המנהלי [ראו: רע"ב 9659/05 **אבנר דהן נ' מדינת ישראל** (4.12.2005); רע"ב 1496/07 **רועי כץ נ' נציב שירות בתי הסוהר** (26.4.2007); רע"ב 6108/07 **מאיר חדד נ' הממונה הארצי על עבודות השירות** (12.7.2007)].

בנסיבות אלו, אין מנוס מלדחות את העתירה נגד החלטת המשיב להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות, שכן מדובר בהחלטה סבירה, שהתקבלה משיקולים ענייניים ובהליך ראוי. העתירה נדחית.

העותר יתייצב לרצות את יתרת עונשו בהתאם לרישומי שב"ס במאסר במתקן כליאה. העותר יתייצב למאסרו בבית סוהר קישון ביום 26.11.17 עד השעה 10.00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על העותר לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשע"ח, 05 נובמבר 2017, במעמד העותר וב"כ הצדדים.

ר. שפירא, נשיא